

ת"פ 2175/09/17 - מדינת ישראל נגד אמיר בדואן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2175-09-17 מדינת ישראל נ' בדואן
בפני כבוד השופטת עינת אבמן-מולר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר בדואן

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. כתב האישום מפרט את עובדות האירוע בגינו הוגשו האישומים ומקדים ומתאר את הרקע לאותו אירוע. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 6.5.15, ערב ל"ג בעומר, בשעות הערב המאוחרות הגיעו ניידות משטרה לרחוב רשב"ג בירושלים שם נערכו מדורות, על מנת לשמור על הסדר. בין השוטרים שהגיעו, כך נטען בכתב האישום, הגיע גם השוטר דניאל דוד יחזקאלי. במקום התפתחה תגרה המונית בה נטל חלק הנאשם, על רקע חשדם של אזרחים כי הנאשם וחברו הפחידו את הנוכחים במקום באמצעות כלבתו של הנאשם. השוטר דניאל נקרא על מנת לסייע במעצרו של הנאשם, וכשהבחין בו, הודיע לו על מעצרו. הנאשם החל להימלט מהמקום עם כלבתו, והשוטר דניאל החל במרדף אחריו תוך שהוא קורא לעבר הנאשם "משטרה, עצור, אתה עצור". הנאשם המשיך במנוסתו. משעלה בידי השוטר דניאל להשיגו, הכה הנאשם את השוטר דניאל במכת אגרוף לצלעות בצד שמאל, ומכות עם הברכיים לכיוון האשכים. בנוסף, הנאשם איים על השוטר באומרו " **אני אמיר בדוי תוריד אזיקים, אני אזיין אותך, אני יודע שאתה גר בירושלים, אני אזיין אותך**". הנאשם חזר על האיומים כלפי דניאל גם במהלך הנסיעה בניידת וגם בהגיעם לתחנת המשטרה.

3. בתשובתו לאישום טען הנאשם שלא היה חלק מהאירוע המתואר ברקע לאישום, לא נטל שום חלק בתגרה ולא הפחיד את הנוכחים במקום באמצעות כלבתו. הנאשם אישר כי היה באיזור האירוע אך במרחק רב ממקום התגרה. לדבריו, לא נמלט מהמקום אלא המשיך בדרכו לביתו. הנאשם הכחיש כי השוטר צעק לכיוונו "משטרה, עצור" וטען כי הוא הותקף באופן פתאומי על ידי השוטר, שהגיע אליו, דחף אותו ועצר אותו מיד. בנוסף נטען כי הוא מעולם לא איים על השוטר וכלל לא אמר את הדברים המיוחסים לו (פרוטוקול מיום 19.6.18).

עמוד 1

4. מטעם התביעה העידו שבתאי חוג'ה והשוטרים דניאל דוד יחזקאלי וליפז מזרחי. כמו כן, הוגשו הודעתו במשטרה של עד תביעה 5, דניאל זקן (ת/1); דו"ח המעצר (ת/2); הודעתו במשטרה של עד תביעה 6, מחמוד אסמאעיל (ת/3); הודעתה במשטרה של עדת תביעה 8, יונית יופה (ת/4); הודעתה במשטרה של עדת תביעה 9, אוריין משולם (ת/5); והודעת הנאשם (ת/6). מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש דו"ח הפעולה שנערך ע"י השוטרת ליפז מזרחי (נ/1).

ראיות התביעה

5. את שארע קודם לאירוע התקיפה הנטען בגינו הוגש כתב האישום, תיאר חלק מעדי התביעה. העדות יונית יופה ואוריין משולם העידו כי בליל ל"ג בעומר בשעה 01:15 לערך ישבו סביב מדורה ברחוב רשב"ג בעת ששני בחורים עם כלב הגיעו, הציגו עצמם כשוטרים ושאלו אם יש להן סמים. משהשיבו בשלילה, אותם בחורים התעצבנו, זרקו קרשים ולאחר מכן שחררו את הכלב שהיה איתם. העדות התקשרו לבחור שהכירו בשם רועי, ששהה באיזור, וזה אמר להם לגשת לניידת המשטרה שהיתה בקרבת מקום. הן ניגשו לניידת וסיפרו לבחורים שהיו שם על שארע, בזמן שהשוטר רשם דוחות על רעש. על רקע זה התפתחה קטטה בין הבחורים היהודים להם סיפרו לבין אותם שני בחורים ערבים (ת/4, ת/5). גם העד דניאל זקן תיאר בדומה כיצד בשעה 01:30 לערך, בעת ששוטרים הגיעו לתת דוחות על הקמת רעש, התקשרה לחבר שלו בחורה בוכה ואמרה ששני ערבים עם כלב מפחידים את האנשים. לדבריו, אותם שניים הגיעו אל המקום בו היו הוא וחבריו ובמקום התפתחה קטטה (ת/1). העד שבתאי חוג'ה (להלן: "שבתאי"), שעדותו נשמעה בבית המשפט, העיד כי בעת האירוע עשה מדורה עם חברים בפארק המסילה בשכונת קטמון שבירושלים, ליד פסי הרכבת. במהלך הערב התקשרה אליו בחורה בשם לירון לוי ואמרה שכמה בני מיעוטים מפחידים ילדות קטנות, זורקים קרשים ושואלים אם יש להן סמים. שבתאי השמיע את תוכן השיחה לשוטר שהיה במקום, שהגיע לתת דוחות על רעש. השוטר לא עשה דבר ושבתאי החליט ללכת לכיוון הבנות ביחד עם בחור נוסף בשם אביה, אלא שהלך בטעות בכיוון ההפוך. כאשר הגיע לסוף המתחם התקשר אליו חברו דניאל זקן ואמר לו ששני בני מיעוטים שבאו עם כלב מרביצים לאוהד חבר שלו. שבתאי חזר על עקבותיו וכשהגיע ראה שני שוטרים עומדים עם ידיים פרושות לצדדים ומאחוריהם עמדו חבריו. שבתאי הבחין באחד מבני המיעוטים נותן בעיטה וחוזר לאחור. לטענתו, הזדהה כשוטר, קפץ על אחד החשודים וביחד עם שוטר נוסף עצר אותו, בעוד החשוד השני, שהיה עם כלב, ברח מהמקום לכיוון בית צפפה. שבתאי טען כי רץ אחריו, אך עצר כאשר ראה אופנועי יס"מ נוסעים לכיוונו.

6. חברו של הנאשם, מחמוד איסמעיל (להלן: "איסמעיל"), נחקר בליל האירוע כחשוד. בחקירתו הכחיש את שיוחס לו וסיפר כי הותקף על ידי חבורת אנשים יהודים. איסמעיל הכחיש כי שתה אלכוהול וטען כי שפכו עליו וודקה והיכו אותו בראשו עם בקבוק בירה. איסמעיל אישר כי הנאשם היה איתו במקום באותו לילה וטען כי לאחר שהם הותקפו הנאשם ברח "כי הוא ראה רצח, אם לא היה שוטרים היה שם רצח" (ת/3 שו' 91).

7. כאמור, העדויות הנ"ל נוגעות להתרחשויות ברקע האירוע שבמוקד האישום. על שארע לאחר מכן למדנו מפי השוטרים דניאל דוד יחזקאלי (להלן: "דניאל") וליפז מזרחי (להלן: "ליפז").

8. דניאל, שבעת הרלוונטית היה שוטר בשירות סדיר במשמר הגבול ומתנדב בתחנת מוריה, סיפר כי ביום האירוע

היה בניידת עם השוטרים ליפז ואיליה בעת שהתקבל דיווח על תקיפת שוטרים והפרת סדר. השוטרים קיבלו תיאור של חשוד עם חולצה לבנה ארוכה וכלב, ויצאו למקום האירוע. בגשר ליד המסגד בבית צפפה ראו אדם העונה על התיאור. לדברי דניאל, אותו אדם הבחין בהם והחל לרוץ לכיוון השכונה. דניאל יצא מהניידת והחל לרדוף אחריו תוך שהוא צועק לעברו מספר פעמים "עצור, עצור, משטרה". כאשר התקרב אליו, ראה את הנאשם נותן לכלב מכה ברגל, עושה תנועות עם הרצועה ומדבר בערבית, וסבר שהנאשם מתנהג כך במטרה לשלוח את הכלב לעברו. לדבריו, כאשר הגיע לנאשם, נתן לו הנאשם אגרוף בצלעות בצד שמאל, דניאל תפס לו את היד, והנאשם נתן לו אגרוף או מרפק בכתף בעזרת ידו השנייה. דניאל השכיב את הנאשם על הרצפה כשהוא שוכב על הבטן, ליפז הגיעה ואזקה את הנאשם, תוך שהוא ממשיך להתנגד ולתת לו בעיטות "לאיזור האשכים". לאחר שהוכנס לניידת, אמר הנאשם "אני אזיין אותך, אני אהרוג אותך, אני יודע שאתה גר בירושלים. הוא אמר את השם שלו אמיר בדאוו". גם בתחנת המשטרה חזר הנאשם על הדברים תוך כדי שהוא דופק לעצמו את הראש בקיר. דניאל הוסיף כי הנאשם היה נסער ועצבני ונדף ממנו ריח של אלכוהול.

בחקירתו הנגדית אישר דניאל כי לא היה במדים בעת האירוע ולא זכר אם הניידת היתה גלויה או סמויה או אם הציג לנאשם תעודת שוטר. יחד עם זאת, העיד שבעת המעצר היה עליו נשק עם רצועה עליה רשום משמר הגבול, ושב וטען כי צעק לנאשם "עצור משטרה". דניאל הבהיר כי רץ אחרי הנאשם מספר שניות, וכאשר המרחק ביניהם הצטמצם לכשני מטרים, הנאשם עצר. דניאל הוסיף כי אינו זוכר לפרטי פרטים מה קרה בשניות שעד לאיזוקו של הנאשם, אך טען כי כאשר התקרב לנאשם נתן לו הנאשם אגרוף בצלעות, בצדו השמאלי של הגוף, ולאחר שתפס את ידו, נתן לו הנאשם אגרוף לכתף השניה. בעניין ה"ברכיות", דניאל לא זכר בתחילה מה היה בדיוק סדר האירועים וטען כי יתכן שהברכיות היו אחרי שהנאשם נאזק והורם מהרצפה כדי להגיע לניידת (עמ' 38 שו' 30-32), אך בהמשך, ולאחר שהופנה להודעתו במשטרה, אישר כי היה זה לפני שהנאשם הושכב על הרצפה (עמ' 39 שו' 15-26). באשר לאיומים העיד דניאל, כי הוא אינו זוכר כיום את המילים המדויקות שנאמרו על ידי הנאשם והפנה לדברים שנרשמו בהודעתו שניתנה בסמוך לאירוע.

יש לציין, כי בכתב האישום צויין כי השוטר דניאל היה באיזור המדורות, אך לאחר שמיעת מכלול הראיות היה ברור כי מדובר בטעות וכי השוטר דניאל לא נכח כלל בחלקו הראשון של האירוע אלא הוזעק למקום ביחד עם השוטרים האחרים לאחר שהתקבל דיווח על חשוד שפנה לכיוון בית צפפה.

9. השוטרת ליפז שרתה בעת הרלוונטית בתחנת מוריה כמפעילת מתנדבים. ליפז העידה כי בשעת האירוע היתה בניידת גלויה עם דניאל ואיליה ושמעה בקשר דיווח על אירוע ושוטר שצועק שהוא רץ אחרי חשוד על פארק המסילה לכיוון בית צפפה. בעקבות הדיווח היא פנתה לכיוון בית צפפה וראתה אדם שהתאים לתיאור החשוד. היא נסעה לכיוונו ואותו אדם החל לרוץ. דניאל יצא מהרכב והחל לרוץ לכיוונו וכך גם איליה. לדבריה, שמעה את דניאל צועק מספר פעמים "עצור משטרה". ליפז הוסיפה וסיפרה כי עשתה סיבוב פרסה עם הרכב ונסעה לכיוונו עד שראתה אותם משמאלה. דניאל היה על החשוד, שהיה שוכב על בטנו, וצעק לעברה שתביא אזיקים. ליפז ירדה מהניידת, הודיעה לנאשם שהוא עצור ואזקה אותו. לדבריה, הנאשם השתולל במהלך המעצר וצעק בערבית, כוחות נוספים הוזעקו על ידה למקום והנאשם הוכנס לניידת והובל לתחנת המשטרה בליווי נוסף של שני שוטרי סמ"ג שישבו מצדדיו. ליפז הוסיפה וטענה, כי במהלך הנסיעה בניידת איים עליה הנאשם ואמר לה שברגע שהיא תוריד לו את האזיקים הוא יפגע בה. כאשר הגיעו לתחנת המשטרה, דפק הנאשם את ראשו בקיר מספר פעמים.

בחקירתה הנגדית נשאלה ליפז מדוע טרחה לציין בעדותה כי מדובר בניידת גלויה והשיבה כי בעת שהמתינה למתן עדותה שמעה את הסניגור שואל בצעקות לעניין הניידת והנשק ולכן מצאה לנכון לציין כי מדובר בניידת גלויה. לטענתה,

הדבר לא צוין בדו"ח כי באותה עת היה זה "מובן מאליו אצלנו שהמתנדבים עובדים בניידות כחול לבן. אין אצלנו ניידות סמויות" (עמ' 47 שו' 24-25). ליפז הבהירה כי לאחר שעשתה סיבוב פרסה ונסעה לכיוון דניאל, ראתה את דניאל כורע ברך על גבו של הנאשם. ליפז לא ראתה את הנאשם תוקף את דניאל, אך העידה שדניאל אמר לה שהוא נתן לו שני אגרופים בחזה. לשאלה מדוע לא ציינה זאת בדו"ח, השיבה כי היא אינה אמורה לרשום בדו"ח דברים שלא ראתה. ליפז שבה ואמרה כי במהלך הנסיעה הנאשם איים עליהם שיפגע בהם, אך לא זכרה את המלים המדויקות.

דו"ח המעצר שנערך על ידי ליפז הוגש כראיה. בדו"ח נרשמה תגובתו של העצור, שאמר כך: **"חכה חכה אני אמיר בדואי, אני אוריד את האזיקים ויזין אותך!"** (ת/2).

10. הנאשם, בהודעתו במשטרה בליל האירוע, הכחיש כל קשר לאירוע, טען כי אינו מכיר את איסמעיל וסיפר כי היה בדרכו חזרה מהמכולת כאשר השוטרים עצרו אותו והביאו אותו לתחנת המשטרה.

בניגוד לדברים אלה, בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם כי היה באותו יום עם חברו מחמוד איסמעיל, ישב עמו בטיילת ברחוב רשב"ג, ולאחר ששתו "3-4 כוסות" היו בדרכם לביתם. לדבריו, בדרך ראו יהודים שקראו לעברם "תעצור, ערבי" ובאו להרביץ להם. הנאשם טען כי הוא הלך לביתו וגם איסמעיל הלך לביתו בדרך אחרת. כאשר הגיע לבית צפפה ראה פתאום רכב בצבע לבן שנסע במהירות, בלם וממנו יצאו אנשים שרדפו אחריו, אחרי דקה של מרדף צעקו לעברו "תעצור תעצור, משטרה משטרה" והוא עצר. השוטר בא מאחוריו ודחף אותו לרצפה ולאחר מכן השוטרים אזקו אותו בידיו ולקחו אותו לרכב. לדבריו, כאשר נפל על הרצפה שיניו נפגעו, וכאשר שאל את השוטרים מדוע הם לוקחים אותו, אמרו לו לשתוק והיכו אותו. הנאשם טען כי אמר לחוקר שקיבל מכות וביקש ממנו לצלם אותו, אך החוקר סרב לעשות זאת. כן טען כי כלל לא אמר חלק מהדברים שנרשמו בהודעתו ולכן לא חתם על העדות. בחקירתו הנגדית הכחיש הנאשם כי ברח מרחוב רשב"ג לכיוון בית צפפה וטען כי בעת שהלך עם כלבו הגיע פתאום רכב ממנו יצאו אנשים ורדפו אחריו ו"אחרי 2 דקות" של מרדף שמע "עצור עצור משטרה" ובאותו רגע עצר, השוטר דחף אותו והוא נפל על הרצפה. הנאשם טען כי לא תקף את השוטר וכי השוטר שטען זאת משקר אולי כי הוא רוצה **"להרחיק עצמו מהסיפור של הפלתי על הרצפה ושבירת השיניים ותקיפתי"** (עמ' 70 שו' 1). כן הכחיש הנאשם כי איים על השוטרים. כאשר הופנה הנאשם לחקירתו במשטרה ולעובדה שהכחיש היכרות עם איסמעיל, טען כי הוא בקושי מבין עברית ואין לצפות שבמצבו באותה עת, כשהוא מדמם בשיניים ובפנים, יבין מה שמדברים איתו.

דין והכרעה

11. לאחר בחינת העדויות ומכלל הראיות, מצאתי כי יש להעדיף את גירסתו של השוטר דניאל על פני גירסתו של הנאשם. עדותו של דניאל היתה מהימנה וסדורה ולא נמצאו בה סתירות או תהיות היוצרות לשורשו של עניין. דניאל תאר כיצד זיהה את החשוד, יצא מהרכב ורץ לכיוונו תוך שהוא צועק לעברו "עצור משטרה". דברים אלה עולים בקנה אחד עם עדותה של ליפז וגם עם דברי הנאשם שאישר בעדותו בבית המשפט (בניגוד לאמור בתשובתו לאישום) כי דניאל צעק לעברו "עצור משטרה" בטרם הגיע אליו. המחלוקת התמקדה, אם כן, בשלב בו דניאל הגיע בסמוך לנאשם. לדברי דניאל, בשלב זה הנאשם נתן לו אגרוף בצלעות בצד שמאל ולאחר מכן מכה נוספת בכתף וברכיות, ואז דניאל השכיב את הנאשם על הרצפה, בעוד שלדברי הנאשם דניאל הגיע מאחוריו ודחף אותו לרצפה ללא כל התנגדות מצידו. כאמור, בנקודה זו מצאתי להעדיף את עדותו של דניאל. אף שלפיז לא ראתה את ההתרחשות ברגעים אלה ממש, עדותה לגבי מה שהתרחש לפני כן ולאחר מכן משתלבת בעדותו של דניאל. ליפז

העידה כי כאשר ראו את הנאשם הוא זיהה אותם ופתח בריצה. לאחר מכן, כאשר ירדה מהניידת לאחר שעשתה סיבוב פרסה, ראתה כבר את הנאשם שוכב על הבטן ודניאל מעליו. לדבריה, הנאשם "קצת השתולל" ודניאל הפעיל "כוח סביר כדי לבצע את המעצר". כאשר נשאלה למה הכוונה ב"כוח סביר" השיבה שהוא כרע ברך מעליו (עמ' 45 שו' 21-26; עמ' 52 שו' 6-7). ליפז נשאלה בחקירתה הנגדית האם דניאל אמר לה משהו בשלב שבו הנאשם נאזק ונלקח לניידת, והשיבה: "דניאל אמר שהוא נתן לו שני אגרופים בחזה" (עמ' 52 שו' 22-23). עדותה של ליפז היתה סדורה ואמינה, ללא ניסיון להאדיר או להעצים. אשר לסוג הניידת בה נסעו, העידה ליפז בביטחון כי מדובר היה בניידת גלויה, שכן בעבר, בתקופה בה ארע האירוע, היו "רק ניידות כחול לבן" ולא היו ניידות סמויות (עמ' 47 שו' 24-25). ליפז השיבה בכנות לשאלותיו של הסנגור לגבי דברים ששמעה בעת שהמתינה מחוץ לאולם בית המשפט, ובעובדה זו לא היה כדי לפגום במהימנות עדותה.

כפי שפורט לעיל, דניאל לא זכר בעת עדותו אם הברכיות היו בשלב שלפני איזוק הנאשם או אחריו, אך אחרי שהופנה להודעתו במשטרה אישר כי היה זה קודם לאיזוקו של הנאשם. לא מצאתי כי מדובר בסתירה מהותית שיש בה להשליך על מהימנות העד, וניתן להבין את הקושי לזכור כיום פרטים אלה לאור חלוף הזמן מאז האירוע.

אוסף ואצין, כי לא התרשמתי, כטענת הנאשם, כי השוטרים ניסו להעליל על הנאשם עלילת שווא מסיבה כזו או אחרת. עדותם של השוטרים היתה שקולה וזהירה וניכר היה כי הם מבקשים להביא את הדברים כהווייתם, על פי מיטב זכרונם, כפי שכל אחד קלט בחושיו.

12. מנגד, גירסתו של הנאשם התאפיינה בחוסר עקביות. כאמור, בהודעתו במשטרה בליל האירוע הנאשם הכחיש כל קשר לאירוע, טען כי אינו מכיר את איסמעיל, כי לא היה עם כלב וסיפר כי הלך לתומו, בדרכו חזרה מהמכולת, כאשר השוטרים עצרו אותו והביאו אותו לתחנת המשטרה. בנוסף, הנאשם חזר והכחיש ששתה אלכוהול באותו יום. בבית המשפט שינה הנאשם גירסתו מן הקצה אל הקצה ואישר כי היה עם חברו איסמעיל ברחוב רשב"ג קודם למעצרו וכי השניים שתו וודקה. יש לציין כי בעת שנחקר במשטרה, מצא החוקר לנכון לציין ביחס לנאשם כי "נודף מפיו ריח חזק של אלכוהול וכמו כן הוא הגיע לחדר חקירה כשהוא מתנדנד ולא יציב" (ת/6, שו' 15-21). גם איסמעיל בחקירתו במשטרה הכחיש כי הוא או הנאשם שתו אלכוהול באותו יום, וגם במקרה שלו מצא לנכון החוקר לציין כי "נודף מפיו ריח חזק של אלכוהול" (ת/3, שו' 32-38). כאמור, בעדותו בבית המשפט לא שב הנאשם על הכחשתו ואישר כי שתה באותו לילה 2-4 כוסות וודקה ביחד עם איסמעיל (עמ' 64 שו' 10; עמ' 67 שו' 30 - עמ' 68 שו' 1) ואף הוסיף וציין כי איסמעיל היה שתוי באותה עת (עמ' 71 שו' 17). הנאשם לא סיפר אמת במשטרה ביחס לקורותיו באותו לילה וגם בתשובתו לאישום שב וטען שלא היה חלק מהקטטה שהתפתחה במקום, זאת בניגוד גמור לעדויות עדי התביעה ולעדויות של חברו איסמעיל שקשר אותו בהודעתו במשטרה לקטטה שהיתה במקום (הודעת איסמעיל במשטרה הוגשה בהסכמה וב"כ הנאשם ויתר על חקירתו הנגדית). גם בנוגע לאירוע שבליבת כתב האישום נמצאה גירסתו של הנאשם לא עקבית ולא משכנעת. בחקירתו בבית המשפט טען הנאשם שכאשר יצא מהמכולת רכב עצר לידו ומישהו התנפל עליו והכניס אותו לניידת (ת/6 שו' 69-70). גם בתשובתו לאישום חזר הנאשם וטען כי בדרך לביתו הותקף באופן פתאומי על ידי השוטר מבלי שהשוטר הקדים וקרא לו לעצור ואף טען מפורשות כי בשום שלב השוטר לא צעק "משטרה, עצור". לעומת זאת, בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם על מרדף שארך דקה או שתיים וטען כי השוטר צעק לעברו "תעצור תעצור, משטרה משטרה", הוא עצר, ורק אז השוטר הגיע מאחוריו ודחף אותו לרצפה (עמ' 63 שו' 3-5).

על האמור יש להוסיף, שאין לקבל את טענתו של הנאשם כי לא הבין את השאלות שנשאל בחקירתו במשטרה וכי

הדברים הרשומים בהודעתו אינם משקפים את שאמר. לא היתה מחלוקת כי הנאשם מבין עברית ודובר את השפה, גם אם מתבטא באופן חופשי יותר בשפת האם שלו, ערבית (ר' גם דברי ב"כ הנאשם בעמ' 62 שו' 18-20). אף שהנאשם היה מצוי כפי הנראה תחת השפעת אלכוהול, תשובותיו במשטרה היו ענייניות ובטח שלא העידו על חוסר הבנה של השפה או של החשדות שיוחסו לו. הכחשתו הגורפת של הנאשם במשטרה וטענתו היום לפיה השוטרים שעצרו אותו העלילו עליו עלילה והשוטר שחקר אותו בתחנת המשטרה כתב דברים שכלל לא אמר ולא כתב דברים שאמר, מצטיירים כחלק מאותו ניסיון להרחיק עצמו מהמעשים המיוחסים לו גם במחיר של אמירת שקרים והאשמת השוטרים במעשים חמורים. התנהלותו זו של הנאשם אינה מאפשרת מתן אמון בגירסתו. בכלל, טענת הנאשם בעדותו לפיה כאשר שמע "עצור משטרה" עצר מיד ולא עשה דבר, אינה מתיישבת עם התנהגותו קודם לאירוע ומנוסתו כאשר זיהה את ניידת המשטרה מגיעה לכיוונו, וכן עם התנהגותו לאחר מעשה (השתוללות, צעקות ואיומים).

13. גם בעניין האיומים שהשמיע הנאשם באוזני השוטרים בעת מעצרו יש לקבל את גירסת השוטרים. דניאל העיד כי בעת שהנאשם הוכנס לניידת הוא אמר לו ששמו "אמיר בדואי" **"ושהוא ידוע שאני גר בירושלים והוא יזין אותי"**. לאחר שרוענן זכרוננו הוסיף העד ואמר כי הנאשם אמר **"שהוא יזין אותי ויהרוג אותי ושהוא ידוע שאני גר בירושלים, אם אני לא אוריד את האזיקים, זה מה שהוא יעשה והוא אמר לי 'אתה לא יודע מי אני, מי זה אמיר' ואמר את השם שלו"**. לדבריו של העד, האיומים נמשכו גם בתחנת המשטרה (עמ' 24 שו' 2-9; עמ' 25 שו' 13-8). תימוכין לדברים אלה ניתן למצוא גם בעדותה של ליפז, שסיפרה כי במהלך הנסיעה הנאשם איים שכשירידו לו את האזיקים הוא יפגע בה, אך **"לא בדיוק במילים אלה"** (עמ' 45 שו' 10-12); וגם בדו"ח המעצר, בו נרשמה תגובתו של הנאשם למעצרו במילים אלה: **"חכה חכה אני אמיר בדואי, אני אוריד את האזיקים ויזין אותך!"**. הנאשם הכחיש כי איים וטען כי כל שאמר לשוטרים הוא **"למה אתם לוקחים אותי? מה עשיתי?"** (עמ' 63 שו' 16), וכן טען כי שמו אינו אמיר "בדואי" ולכן אין סיבה שיאמר דברים אלה (עמ' 71 שו' 5-9). בדבריו אלה של הנאשם אין כדי להטיל ספק בגירסאות השוטרים, שכפי שפורט לעיל היו מהימנות והשתלבו זו בזו. העובדה שהשוטרים ציינו כי אמר את שמו, גם אם לא דייקו בשם המשפחה, מלמדת דווקא שהשוטרים תיארו את מה ששמעו ולא "המציאו" גירסה לאחר מעשה (לאחר שהנאשם זוהה בשמו בתחנת המשטרה). אוסיף ואציין, כי אף שניתן היה לרגעים להתרשם ממבוכתו של הנאשם כאשר העיד בנקודה זו, אין בכך כדי ללמד על מעשיו בזמן אמת. מן הראיות עולה כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול והתנהגותו לא התאפיינה באיפוק ושליטה עצמית, כי אם ההיפך הוא הנכון.

סיכום ומסקנות

14. לסיכום, יש לקבוע כי הוכח מעבר לספק סביר שבמהלך פעילות של כוח משטרי שנקרא לסייע במעצר חשודים, השוטר דניאל רדף אחרי הנאשם תוך שהוא צועק לעברו "עצור משטרה". כאשר עלה בידו להשיג את הנאשם, הכה הנאשם את השוטר דניאל במכות אגרופ וברכיות. בנוסף, הנאשם איים על השוטר באומרו "אני אמיר בדואי תוריד אזיקים אני אזיין אותך, אני יודע שאתה גר בירושלים, אני אזיין אותך", איומים שנמשכו גם בנסיעתם בניידת המשטרה וגם בהגיעם לתחנת המשטרה.

15. במעשיו אלה תקף הנאשם את השוטר דניאל והתקיפה קשורה למילוי תפקידו של השוטר, ובכך הוכח היסוד העובדתי של עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין. אשר ליסוד הנפשי - אדם

הבורח מכוח משטרה וכאשר השוטר משיגו הוא נוהג באלימות ותוקף את השוטר (לאחר שברור לו שמדובר בשוטר) רואה מראש את ההפרעה לתפקידו של השוטר כאפשרות קרובה לוודאי, ולפיכך יש לראותו כמי שהתכוון לכך כנדרש בהוראת החוק (השווה ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נ' סרוסי** (21.1.18)). כן יש לקבוע כי התקיימו יסודות עבירת האיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. תוכן האמירות והקשרן מעיד על הכוונה שהיתה מונחת בבסיסן לאיים בפגיעה שלא כדין בגופם של השוטרים במטרה להפחידם או להקניטם.

16. סוף דבר - אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 271(1) לחוק העונשין ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ט, 27 ינואר 2019, במעמד הצדדים